

Werk

Titel: In Epistolam S.Pavli Apostoli ad Ephesios, Roberti Rolloci ... Commentarius

Autor: Rollocus, Rob.

Verlag: Preux
Ort: Genevæ
Jahr: 1593

Kollektion: DigiWunschbuch; Varia

Werk Id: PPN664576486

PURL: http://resolver.sub.uni-goettingen.de/purl?PID=PPN664576486 | LOG_0002

OPAC: http://opac.sub.uni-goettingen.de/DB=1/PPN?PPN=664576486

Terms and Conditions

The Goettingen State and University Library provides access to digitized documents strictly for noncommercial educational, research and private purposes and makes no warranty with regard to their use for other purposes. Some of our collections are protected by copyright. Publication and/or broadcast in any form (including electronic) requires prior written permission from the Goettingen State- and University Library.

Each copy of any part of this document must contain there Terms and Conditions. With the usage of the library's online system to access or download a digitized document you accept the Terms and Conditions.

Reproductions of material on the web site may not be made for or donated to other repositories, nor may be further reproduced without written permission from the Goettingen State- and University Library.

For reproduction requests and permissions, please contact us. If citing materials, please give proper attribution of the source.

Contact

Niedersächsische Staats- und Universitätsbibliothek Göttingen Georg-August-Universität Göttingen Platz der Göttinger Sieben 1 37073 Göttingen Germany Email: gdz@sub.uni-goettingen.de

ILLVSTRISSIMO

POTENTISSIMOQVE Principi, ac Domino suo, Iacobo Sexto, Scotorum Regi, Gratiam & pacemà Domino.

væ resme induxit vt scriberem hunc Commentarium, Rex illustrissime, eadé profectò me

mouit vt inscriberem eum nomini tuo. Conscientia zeli mei erga Deum meum eiusq; gloria, quam vnicam (quantum quidem per insirmitatem meam sieri potuit) habui ante oculos in toto hoc negotio: causa fuit, cur auderem ista in

EPISTOLA.

lucem edere, quæ taméscirem perquàm mediocria. Ita enim putaui fore vt si aliqua argumenta huius mei animi exstarentin hoc Commentario, quæ certe aliqua legenti sese offerent, inter multa alia quæ sunt, fateor, infirmitatis etiam nostræ non obscura indicia: homines æquiori animo ferret ea, quæ à me non sunt ita docte & diserte explicata. Eadem, mihi crede, Rexillustrissime, cosciencia amoris fidelis serui erga Principe, ac Dominum suum, effecit vt auderem dicare istatuæ Maiestati, quæ tamen intelligerem indigna tanto patrocinio: hac enim fretus coscientia persuasi mihi fore, vt, si aliquo indicio co staret de meo erga Maiestaté tuam studio reuerentissimo, grata sint etiam

ridguo mod

ommentari

quam fignifi humillimi meo debet

Dei gratian minis, kina

in Christole nes benedicti

Ephelios Epi dicatas reper quam potuer

more in hock in Epiltoh ista

leme Deispiri Liquam certe

communis mil unverò gratie

tiã aliquo modo ea, que à studio so acfideli seruo profecta sunt. Accipeigitur, Rex illustrissime, no tam commentarium istum, quam aliquam significationem officij illius humillimi, quod à me Principi meo debetur: túq; ipfe enitere per Dei gratiam, vt & in miseriam hominis, & in misericordiam illa Dei in Christo Iesu, acspirituales omnes benedictiones, quas in hac ad Ephesios Epistola magnifice prædicatas reperies, altius descendas, quam potuerim egoqui tamé meo more in hoc laboraui potissimum in Epistola ista explicanda, vt præsente Dei spiritu peruenirem ad aliquam certé partem illius sehsus communis miseriæ nostræ, præsertim verò gratie in Christo Iesu, quo

Augunen meille et 1 3 supri

Maiestarénda

ISTOLL

que tando

oria, Italia

qua arguna

ftarentin ho

e certealique

inter mulai

firmitatis etia

ra indicia:ho

ferrétea,qu

tè & dilento

hi crede, Ra

nda amorish

pé, ac Dome

uderem diz

quæ tamenin

anto patroll

oscientiapent

iquo indicion

mo, grata la

Apostolű penè absorptum video. Quod qui non quærut, sed in nuda duntaxat superficie hærent, næ illi quidem mihi non videntur percipere verum illum fructum ex scriptis Prophetaru & Apostolorum. Egone miser Paulum audiam tam grauiter pronuntiantem nos omnes mortuos in offensis & peccatis: nunquam verò sibi satisfaciente in predicada illa Dei in Christo misericordia, qua nos mortuos ineo viuificauit, excitauit, collocauitin cœlis: in prædicandis opibus illis gloriæ hereditatis ipsius in sanctis in prædicada excelleti illa magnitudine potetiæ ipsius in nobis qui credimus:in exprimendis denique aliis huiusmodi, que multa passim occurrunt in hac Epistola: Egone, inqua, miser ista audiam, neque tamen

menlla ex pa lapis rebus a munta mor

ertanta vita

ledictioner etiam intel tentiam, m

> tamen non quia veritati auteam libi v

in Mediatoro iulmodienin non veram d

fpiritumillur ram tantum o inquit, audien

ndete vidend ta Quare cun

den, non opor

EPISTOLA.

men vlla ex parte, similiter vt Paulus, his rebus afficiar: neque dolore ex tanta morte, neque voluptatem ex tanta vita percipiam? Nullam equidem existimo grauiorem maledictionem ista, qua quis, cum etiam intelligit vera aliquam sententiam, nullo errore implicatus, tamen non verè intelligit corde, quia veritati agnite non assentitur, aut eam sibi vera fide in Deum, & in Mediatorem non applicat: huiusmodi enim cognitione omnem non veram dixerit Propheta, non spiritum illum viuificum, sed literam tantum occidentem. Audite, inquit, audiendo, at ne intelligatis: videte videndo, neque cognoscatis. Quare cum omnes alios, tum reges maximè, quis est qui non videat, non oportere esse contentos

pene ablor on quanti perficiehan i non viden Hum fructur arú & Apoli Paulum aut

PISTON

untiantem m n offensiska fibi fatisfaca Dei in Christe

os mortuosia auit, collor andis opibu. is ipliusinh

elléti illam sius in nobii

mendisde uę multa pall pistola: Egon

EPISTOLA.

cognitione verbi diuini, nisi corde penitus illudintelligant? Quæ quidé cognitio sola potest cor hominis sanctificare, vt ad officia alia, ita ad munus illud regiū in primis fideliter obeundű: & maioré ac veriore voluptate suppeditare, quam possut omnia regna ac imperia hu ius mudi. Det tibi Dominus Iesus, vt magis magisq; in dies augearis: in hac præsertim seria perceptione gratiæ diuinę in Christo Iesu: atque ita habeas verā illam consolatione scripturaru, quæ animu tuum sustetet in tot curis ac molestiis, quibus profecto oportet te, co præsertim loco, omniu maximè onerari. Amen. Edinburgi Cal. Octob. 1590

T. M. Seruus addictissimus

ROBERTUS ROLLOCVS.

ARGV-

Diama cultrix, zonibus condita bebern aduetu)

tueimineam: s triennio quo ma

31. Poltguamias Bruiser Paulus

Roma in fuo codu extinculus poi fuq

tillam, ad 1966

laminepta confirm